

החל מדחלת על כל העולם

בלי שמות

אילנה גור היא מביאה את עצמה

ומה את מביאה לבעלך ליום-הולדת?
מה זה מה? את עצמי!

כבשים בתנור

דרינג, דרינג, דרינג.
שלום, אילנה גור. ברוך שובך לארצנו, מארצות החום.
האלו, מי מדבר?
הסופרן המתנגן שייר לי מותק, המרחלת.
תודה על הברכה. חזרתי רק שילשום.
איך היה בחורו?
מעניין את יודעת שאני מתכננת שם ומייצרת בגדים מעוררנחש?
לא, לא ידעתי. איך שלא יהיה, את הכגרים האלה אני לא צריכה...
בהורו היו עושים ממך חגיגה.
תודה. מה התוכנית?
מחר, אחרי חצות, אני טסה לנירירוק.
מה השימחה?
אני עורכת מסיבת-הפתעה לבעלי, גרי, ליום הולדתו ה-53.
מה, הוא לא יודע שאת מגיעה?
מאיפה שידע? הכל תוכנן ואורגן מרחוק. המזכירה שלי הזמינה 200 ירידים ואוהדים לביתנו, אני אנתח שם כ-6 בבוקר, אחרי טיסת-הלילה, ובערב תהיה המסיבה.
מתי תספיקי להכין כיבוד ל-200 אורחים?
כל הכיבוד הוזמן בהעררי. יש בנירירוק מיסעדה ערבית מצויינת. הוזמתי שני כבשים ממולאים בתנור, ממולאים כמו שצריך, עם שופים ושקדים וצנוברים ואורז. את הכבשים יניחו על השולחנות כשהם שלמים. האמריקאים משתגעים מזה. ולקינוח יגישו מיבחר של 10 מנות אחרונות.
מי המזמנים?
כבר אמרתי לך, אוהדים וירידים. אף ישראלי אחד לא יהיה בנייהם. אין לנו כזה בנירירוק.
אך יש לכם כלי-כר הרבה חברים?
לפחות 90% מהם, כנראה, גם שונאים. מי יודע, אולי גם בעלי.
בחיך, 90% שונאים?
זה מה שיש!

לספר, או לא לספר, לספר, או לא לספר? איפה הכעיות שהיו להאמלט ואיפה הכעיות העומדות בפני מרחלת? מחזות אפשר לכתוב על הרילמות הקשות! רק שקספיר חסר כאן, כדי לתאר בלשון פיוטית את העובר עלי כל שבוע.
קחו, למשל, את הסיפור על האמנית הישראלית הנודעת. לרעתי הצנועה לא סבלה אף פעם מעורף שומן, אך לה היה נרמה שיש לה כמה קילוגרמים מיותרים בירכיים. נסעה לבית-חולים ידוע בחו"ל, כדי שיסירו ממנה קילוגרמים אלה בשיטה שהתפרסמה לאחרונה, ואף נוסתה בארץ.
הטיפול עבר יופי, הקילוגרמים נשאבו, אך ראה זה פלא: הם צצו והופיעו עד מהרה במקומות אחרים בגוף, על זרועותיה ועל פניה!
מסתבר שכמות השומן, שמייצר הגוף, נשמרת פחות או יותר שווה, וכשנעלמת השיכבה במקום אחד, הגוף שולח מיטענים חדשים לאיזורים אחרים של הגוף, כדי לשמור על האיזון.
כיצד תסיר את המיטענים החדשים עוד לא ברור.
מימה עלי כסלו!

הורידו אותה ממני

אתם מחפשים צרות כחיים? אין לכם מה לעשות? רוצים שארד עליכם, עד שלא תרעו מה שקרה לכם?
עשו טובה והורידו אותה ממני, את שרונה מזרש!

שהוא מנהל רומן סוער עם אורית בהרליה, ועוד לא נבשה הריו...
דרינג-דרינג קצר, ממעריך אלמוני: הם שוב ביחד, השניים! לא תאמיני בתצוגת-אופנה על חוף-הים, שבה דיגמנה שרונה, ישב בחור בצד והמתין בשקט. שאלתי מי הוא, ואמרו לי שזה רני זיתוני.
היתה לי ברירה? דרינג, דרינג.
שלום, שרונה. זו הפירסומאית שלך, המר-חלת.
מה, שוב?

שרונה מארש אין לי מישוהו אחר

את שואלת! צילצלו עכשיו שנראית שוב בחברתו של רני זיתוני?
נכון!
השתגעתי?
לא, פשוט אין לי מישוהו אחר, והקשר איתו היה חזק מאוד. גם השונאים שלי וגם הירידים שלי לא מבינים מה אני עושה, ופחות מכולם אני עצמי.
והוא נפרד מאורית בהרליה?
כן, הוא נפרד ממנה.
אריקיי. להשתמע בעור שנתיים?

כל העיר אינה עוזבת אותי לרגע. היא פה עם איציק, היא שם עם יענקל. היא התחילה רומן, היא סיימה רומן. היא מבשלת טוב, היא מבשלת מבשלת! היא מבשלת לי את השכל, זה מה שהיא מבשלת!
רק לפני כחודש נאבקה עם רני זיתוני בקרב-מגע סוער, דם נשפך, העיתונות השתוללה, ואני יותר מכולם. היתה לי ברירה?
ברחתי לחו"ל. על מי מספרים אגרות בלונדון? ברחתי לפריס. את מי הזכירה לי כל דוגמנית? רני? רק לפני שבוע סיפרתי בראש-חצות

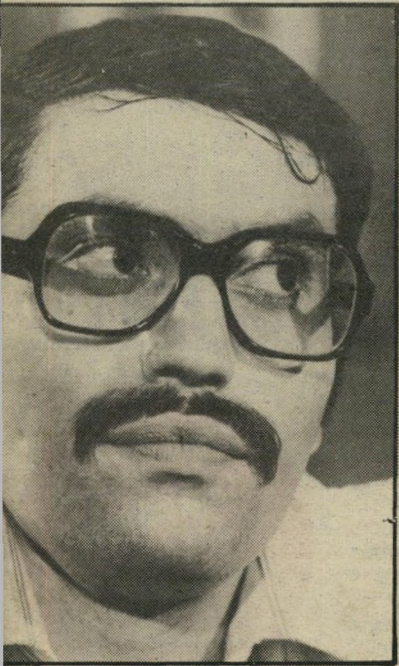
הפנתר האדום

הכוונה, כמובן, לפנתר המסוכן והאיום כוכבי שמש, מלך הפנתרים הירושלמים. אל תדברו איתו על מקופחים ורפוקים. שוחחו עם אשתו. תלמדו ממנה יותר. והאמינות שלה מעוגנת בנסינות-חיים עשיר!
הפנתר הפך לאיש בוהימה. תחילה פירסם קצת דבריי-הכמה-הגות באחד המקומונים, ולמרות שהקאריירה הגיעה לקיצה, תוכלו עדיין לראותו מתחכך במושכי-העט במיונון בית סוקלוב.
בשעות הערב והלילה הוא משקה את

בירושלים הותיר אשה וילדים, ואת תנועת הפנתרים השחורים. עתה הוא עולה על בריקדות אחרות. מונחות עליהן כוסות בירה וויסקי.

פפו על הגג

לחלק קטן של קוראיי הכינוי פפו מספיק. לחלק אחר צריך להוסיף את השם המלא, יוסף מילרוא (פסובסקי), ואולי גם השם המלא לא יסייע.
פעם, כשהיינו קטנים, קטנים מאוד, היו בארץ שלושה תיאטרונים. לראשון קראו הבימה. לשני אהל ולמצחק והעליו מטאטא. עד שהגיעו משוחררי הצבא הבריטי, בתום מלחמת-העולם השנייה, ומאז נוסף תיאטרון רביעי, הקאמרי. את התיאטרון הזה יסר פפו בעזרת חבורה קטנה מאוד של שחקנים, חיילים משוחררים כמוהו, בנייהם אשתו הראשונה, ימימה, וחנה מרזן. את הצלחתו הראשונה היה חייב התיאטרון הקאמרי ליוסף מילוא יותר מכל אדם אחר. הוא עיצב וביים ושיחק וניהל, עד שקם דור אשר לא ידע את יוסף, ואשר דחק אט-אט את רגליו. התחנה הבאה היתה בתיאטרון חיפה. לשם הוזמן כדי להקימו יש מאין, וכולנו יודעים את היש. אך גם בחיפה, כמו בתל-אביב, מצא את עצמו אחרי תקופה ארוכה — בחוץ.
השנים חלפו ושמו נעלם לאט-לאט מהכותרות, עד שנעלם כליל. דמותו הציונית ויפיו המיוחד, נעלמו, בלי שהדבר הורגש כמעט. לפני שנים רבות נפרד מימימה שנפטרה מאוחר יותר. אחרי שנים רבות, עם רומנים מזדמנים, נשא אשה ישראלית, צעירה ממנו כשנים רבות. כשנעלם מהגוף שלנו, אפשר היה למצוא בגרמניה, בה החל להופיע בתיאטרונים שונים. גם נישואיו השניים הגיעו לסיומם, ופפו שוב החל נראה עם נשים שונות.
בין השאר הייצה פפו באחת האוניברסיטות בגרמניה. סטודנטית צעירה (33), גרושה ואם לילדה, התרשמה וביקשה מהמרצה קצת הסברים, ואחרי שהעניינים הובהרו ולובנו, מצא פפו את עצמו עם הסטודנטית הצעירה ועם בתה (5), ומבוסס עד הגג. פער הגילים (פפו הוא בן 68) אינו מפריע, כנראה.

כוכבי שמש הצלחה נוסח אמריקה

שתייני-העיר כבר האדום ברחוב רינוגוף, ולאנשי המעצמה השביעית שמורה שם כוסית גדושה וזולה — קולגים, יעני? סיפר הצלחה בנוסח אמריקה, לא?